

AK-47, Znów igrasz z losem

Brachu, jeden zdesperowany skoczył z dachu.
Drugi kształci się w fachu gratów i kradzieży.
Długi spłaca na raty, w chuj peku leży.
Spłaci nie trafiając za kraty i mocno w to wierzy.
Trzeci zajechał skoki na szybkie szkity,
dzieci na hajs nie kroi, lecz ma lepkie wity.
Szóstaka wyłapał z miejsca, po pięć zarzutów,
Nie jedna poczwara miejska doczeka przerzutów.
Znów igrasz z losem, bo problemy z sosem,
Problemy zabijasz czystą wódką i nosem.
W zady zawijasz kose, bo stary nawyk w głowie.
Rujbrujesz, jak to pogodzę, a nóż coś zarobie.
Co z czwartym? Czwarty poleciał w chuj lupe.
Raz miał wjazd na chałupę i wydymali go w dupę,
Bo rozjebał się na gębę na całą swoją grupę.
Wyszło szydło z worka, że ta kurwa miała tupet.
Przyszła udowodnić dookoła, że jest rozjebusem.
Piąty zawsze był cwaniakiem, dzisiaj jest zwykłym lamusem.
Szósty śmigał S klasą, dzisiaj śmiga autobusem.
Siódmy tak jak trzyma fason, dryni herbaciure z fusem.
Ósmy nie miał możliwości, by w przyszłości wyjść na ludzi.
Nie miał szans doznać radości, ciepła, miłości mamusi.
Życzyli mu wytrwałości i cierpliwości bo musi
Wykazać skłonności do akceptacji rzeczywistości.
Jak dziewiąty okazał szacunek życiu.
Nie jak ten, co pod sześćdziesiątym żyje w ukryciu.
Ustatkowali się cało, wiedzą, że się opłacało.
Dziesiąty mówi to samo wstając do pracy co rano.

I znów jesteś sam na rozstaju dróg
Ciężko wybrać właściwą.
Słyszysz w okół tylko szept,
Lecz nikt nie pomoże.
Twarze w oddali giną.
Jesteś tylko Ty, pod znakiem krzyża.
Pośród kwiatów czerwonych,
Które splamią Twą krwią sępy i złowrogie wrony,
Tak dopomóż Bóg.
/2x

Piątek 13-tego pierwszego pochowano.
Drugiego postrzelono, złapano i ukarano.
Trzeci jak siedział, siedzi, i w zagud szłocha.
Czas mu leci, myśli o lubię, którą kocha.
Co z czwartym?
Czwartego nie ma, bo targnąć się wolał.
Wyłożył strycek na stół, jak karty w cierpieniu skonał.
Piąty wyboru dokonał i poleciał w narkotyki.
Monarowi się poddał, życie oddał za zastrzyki.
Szósty śmiga autobusem z domu do szpitala,
Matuła zachorowała, syna poznawać przestała.
Siódmy śmiga na wolce od jakiegoś czasu.
Zarabia tu i tylko w Polsce, wywożąc do lasu.
Miał pecha, był syt na kolce i trafi do piachu.
Deprecha, ze strachu strzelił se w głowę po cracku.
Ósmy żyje szczęśliwe z kobietą i swoim synem.
Dziewiąty z dziesiątym przemierzył mile i siedzą w Chile.
Więc spełniaj się w pasji, zamiast igrzać z losem.
Nie mam racji?
To płyn pod prąd i bez wiosł.
Chcesz dopłynąć do ostatniej stacji?
Byle nie była karą za grzechy w latach wariacji
I byś nie stał za kratą.
A ja dziękuję bliskim, że wciąż we mnie wierzą.

Ufają, dbają i nie zostawią
Dziękuję rodzinom i Tobie, moja dziewczyno
Za miłość i złote rady
bez Ciebie świat jest szary

I znów jesteś sam na rozstaju dróg
Ciężko wybrać właściwą.
Słyszysz w okół tylko szepty,
Lecz nikt nie pomoże.
Twarze w oddali giną.
Jesteś tylko Ty, pod znakiem krzyża.
Pośród kwiatów czerwonych,
Które splamią Twą krwią sępy i złowrogie wrony,
Tak dopomóż Bóg.
/2x